

органу або його структурного підрозділу які визначаються на основі кількісних і якісних показників.

Діяльність державних службовців, які займають посади категорії «спеціалісти», пов'язана із організаційним, інформаційним, фінансово-економічним, правовим та іншим забезпеченням діяльності державного органу.

Водночас, оцінці повинні підлягати результати безпосередньої роботи державних службовців – підготовка документів, виконання організаційних доручень керівників тощо.

Найкращого результату при впровадженні системи оцінки ефективності діяльності персоналу державних органів можна досягнути використовуючи декілька різноманітних методів оцінки. Однак, в більшості випадків можливість використання складного комплексного підходу об'єктивно обмежується ступенем організаційної, інформаційної, та ресурсної готовності служб управління персоналом до проведення такої роботи на регулярній основі.

Бібліографія:

1. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/889-19>.

2. Круп'як Л.Б. Управління трудовими ресурсами організації: навч. посібник / Л.Б. Круп'як – К.: Кондор - Видавництво, 2013. – 278с.

Анастасія КОВЕРНЯГА

слухачка магістратури за спеціальністю
«Менеджмент»

(науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Жуковська А.Ю.)

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Динамічний розвиток конкурентного середовища висуває нові вимоги до організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства, ефективність якого в першу чергу залежить від його здатності адаптуватися до нових умов господарювання. Саме тому перед керівниками сучасних підприємств постає потреба у розробці та впровадженні такого організаційно-економічного механізму, який спроможний забезпечити повноцінне

функціонування системи управління на підприємстві, вчасно реагувати на виклики конкурентного середовища і підтримувати конкурентні позиції підприємства на цільовому ринку.

Під організаційно-економічним механізмом управління конкурентоспроможністю підприємства прийнято розуміти сукупність організаційних і економічних важелів (кожному з яких властиві власні форми управлінського впливу), що чинять вплив на економічні і організаційні параметри системи управління підприємством, що сприяє формуванню та посиленню організаційно-економічного потенціалу, отриманню конкурентних переваг та ефективності діяльності підприємства в цілому [2].

Структура організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства являє собою специфічну багатофункціональну та багатокомпонентну систему, яка складається з комплексу взаємопов'язаних блоків, схильних до впливу як зовнішніх, так і внутрішніх факторів, утворюючи певну цілісність.

Зазначений механізм управління конкурентоспроможністю підприємства включає в себе такі компоненти, як: задачі і принципи управління, методи і форми управління, інструменти управління, організаційну структуру управління підприємством, інформацію та способи її обробки [3].

В структурі організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства науковці виділяють три системи:

1. Система забезпечення, яка складається з підсистем нормативно-методичного, правового, ресурсного, інформаційного та технічного забезпечення управління підприємством.

2. Функціональна система, яка ґрунтується на здійсненні управлінського процесу із застосуванням загальних функцій менеджменту: планування, організації, мотивації, контролю та регулювання.

3. Цільова система, яка базується на визначенні основних цілей та стратегій підприємства, а також на критеріях оцінки досягнення поставлених цілей і результатів діяльності підприємства.

Організаційно-економічний механізм включає також і організацію управління, яка передбачає: вибір базової і функціональних стратегій підвищення конкурентоспроможності; досягнення єдності дій усіх ланок управління у зовнішній та внутрішній політиці; вдосконалення інформаційного забезпечення процесу управління; впровадження прогресивних процесів, переобладнання та модернізація підприємства;

розробка заходів, щодо ефективного використання фінансових ресурсів; розробка заходів ефективного використання матеріально-технічних ресурсів; активізація інвестиційно-інноваційної діяльності; вдосконалення маркетингової організації, роботи відділу збуту; вдосконалення системи управління кадрами та трудовою мотивацією [1].

Від ефективності формування організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства залежить рівень прибутковості та сила конкурентних переваг підприємства. Для підвищення ефективності його функціонування в сучасних умовах в першу чергу необхідно вдосконалити його основні компоненти, зокрема:

1. Вибір цілей та конкурентних стратегій підприємства: правильне визначення власної системи основних цілей та стратегій підприємства, відповідно до зовнішнього оточення і внутрішніх можливостей підприємства.

2. Комплексний підхід до планування виробництва: розробка програм виробництва, формування перспективних планів зниження собівартості продукції, використання сучасних методів бізнес-планування.

3. Вдосконалення системи управління кадрами та трудової мотивації: проведення реорганізації системи навчання персоналу підприємства новим методам праці, вдосконалення механізму мотивації, забезпечення соціальної захищеності працівників.

4. Запровадження досконалої системи управління якістю і конкурентоспроможністю продукції: розробка радикально нової, дієвої стратегії управління якістю продукції, за рахунок якої можна досягти міцних конкурентних переваг на цільовому ринку.

5. Вдосконалення облікової політики: реструктуризація облікової служби, яка повинна ґрунтуватися на введенні в діяльність облікового апарату сучасних методичних положень системи обліку, посилюючи тим самим позитивний вплив системи обліку на підвищення конкурентних можливостей підприємства.

6. Вдосконалення маркетингової служби: застосування прогресивних методів маркетингових досліджень, забезпечення маркетингової служби необхідними методичними та технічними матеріалами, розробка та реалізація організаційно-економічних заходів з підвищення конкурентоспроможності, проведення ефективної рекламної компанії.

7. Вдосконалення інформаційного забезпечення: створення інтегрованої системи планування, розробка єдиної інформаційної моделі

бухгалтерського, податкового і управлінського обліку, впровадження передових інформаційних технологій.

8. Технологічне переозброєння та модернізація виробництва. Для вирішення даної задачі необхідно скласти план поетапного технологічного переозброєння підприємства і активного залучення інвестицій.

9. Ефективне використання виробничих ресурсів і скорочення витрат виробництва: зниження собівартості продукції і витрат виробничих засобів, запровадження системи планування, нормування і управління якістю продукції [4].

Отже, вдосконалення організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства можливе лише за рахунок використання принципово нових підходів до розуміння конкурентоспроможності підприємства, використання прогресивних методів управління, розробки та впровадження комплексної системи управління конкурентоспроможністю підприємства, вибору конкурентної стратегії, яка відповідає мінливому зовнішньому середовищу.

Бібліографія:

1. Артеменко Л. П. Організаційно-економічний механізм управління конкурентоспроможністю промислового підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ev.fmm.kpi.ua/article/view/45626/Artemenko.pdf>

2. Паламарчук О. М. Сутність та формування організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/evu/2011_17_2/Palamarchuk.pdf.

3. Піддубна Л. І. Конкурентоспроможність економічних систем: теорія, механізм регулювання управління: монографія / Л. І. Піддубна. - Харків. - ВД "ІНЖЕК" 2007. - 368 с.

4. Ушкаренко Ю. В. Особливості ефективного функціонування організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємств харчової промисловості [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ekhsuir.kspu.edu/bitstream/123456789/1957/1/стаття%2010.pdf>